

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ Nr. 3577/2021
Ședința publică de la 26 Mai 2021
Completul compus din:
PREȘEDINTE Adina Elvira Ghiță
Grefier Oana-Daniela Grosu

Pentru astăzi fiind amânată judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamant O.C.H.R. și pe pârât MINISTERUL SĂNĂTĂȚII, având ca obiect comunicare informații de interes public (Legea Nr.544/2001) ADRESA 313/05.10.2020.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședința publică din data de 11.05.2021, fiind consemnate în încheierea de ședință de la aceea dată, parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru data de 26.05.2021, când în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

INSTANȚA

Asupra cauzei de față:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 03.12.2020, reclamanta O.C.H.R., în contradictoriu cu pârâtul MINISTERUL SĂNĂTĂȚII, a solicitat instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța să dispună obligarea pârâtului la punerea la dispoziție a informațiilor de interes public solicitate prin adresa nr. 313/05.10.2020, și anume numărul de pacienți care au contactat virusul SARS COV-2 în spitalele din România începând cu data de 27.02.2020 și până în prezent și care este numărul de pacienți decedați care au contactat virusul SARS COV-2 în spitale în aceeași perioadă, obligarea pârâtului la plata de daune morale în cuantum de 1000 Ron și obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de acest proces.

În motivare, s-a arătat că, în fapt, la data de 05.10.2020, reclamanta a sesizat pârâtul cu adresa nr. 313/05.10.2020 prin care a solicitat să-i fie puse la dispoziție informațiile de interes public ce fac obiectul primului capăt de cerere al acestei acțiuni, cu obligația acestuia de a răspunde în termen legal. La aceasta sesizare, reclamanta a menționat că pârâtul era obligat să dea curs acestei sesizări, altfel devenind incidente dispozițiile art. 1, alin. 1 din Legea nr. 554/2004. Mai mult, conform dispozițiilor Hotărârii nr. 144 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății se prevede, printre altele că pârâtul trebuie să colaboreze cu reprezentanții autorităților administrației publice centrale și locale, cu cei ai societății civile și cu mass-media în scopul educației pentru sănătate a populației și adoptării unui stil de viață sănătos. Aceasta a mai arătat că în art. 1 din Hotărârea nr. 1414/2009 se specifică faptul că „se înființează Institutul Național de Sănătate Publică, instituție publică cu personalitate juridică, aflată în subordinea pârâtului.

În continuare, reclamanta a susținut că răspunsul oferit de către pârât este reprezentat de un email de câteva rânduri în care s-a menționat că are posibilitatea de a se adresa unui organism aflat sub coordonarea Departamentului pentru Situații de Urgență, și anume Grupul de Comunicare Strategica. Din punctul de vedere al reclamantei, pârâtul a manifestat o atitudine care reprezintă un afront grav adus societății civile, având în vedere situația creată în legătură cu virusul SARS COV-2 ce a cauzat un număr mare de decese.

Mai mult decât atât, reclamanta a considerat că refuzul de comunicare a informațiilor este vădit abuziv, pentru că informațiile solicitate nu sunt secrete prin raportare la regimul general de reglementare a informațiilor publice. Dreptul la informație, prevăzut de Constituția

României este un drept fundamental în baza căruia persoanele se pot dezvolta spiritual și accesul la informație.

În ceea ce privește al doilea capăt de cerere referitor la admisibilitatea daunelor morale de către alte entități în afara persoanelor fizice, prevederile art. 253 alin (4) din Codul civil "De asemenea, persoana prejudiciată poate cere despăgubiri sau, după caz, o reparație patrimonială pentru prejudiciul, chiar nepatrimonial, ce ba fost cauzat, dacă vătămarea este imputabilă autorului faptei prejudiciabile. În aceste cazuri, dreptul la acțiune este supus prescripției extinctive." coroborate cu prevederile Art. 257 din Codul civil "Dispozițiile prezentului titlu se aplică prin asemănare și drepturilor nepatrimoniale ale persoanelor juridice.", stabilesc vocația persoanei juridice în sensul apărării prejudiciului moral. Pentru a întări acest lucru, reclamanta a apelat la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume Cauza Arhiepiscopia Romano-Catolică Alba Iulia împotriva României, în care statul român a fost obligat la plata daunelor morale către reclamantă.

În drept a invocat dispozițiile Legea 554/2004, Legea 544/2001, art. 252, 253, 257 NCC, art. 31 Constituția României, Ordinul nr.74521/2020, Hotărârea nr 1414/2009, cauza Parohia Greco-Catolică Sfântul Vasile Polonp-cererea nr. 65965/01.

La data de 25.01.2021, pârâtul a formulat întâmpinare prin care a solicitat instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța să dispună respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

În apărare, pârâtul a invocat admiterea excepției netimbrării cererii, a excepției rămânării fără obiect a cererii de chemare în judecată și a excepției lipsei de interes în formularea cererii împotriva Ministerului Sănătății.

Astfel, în ceea ce privește excepția netimbrării, pârâtul a arătat că este o excepție de procedură, are caracter peremptoriu, iar potrivit art. 7 din OUG nr. 80/2013 „Acțiunile privind stabilirea și acordarea de despăgubiri pentru daunele morale aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice se taxează cu 100 lei. Acesta a considerat că în speță, reclamanta solicită și daune morale în sumă de 1.000 lei, fără a face dovada achitării taxei de timbru aferente conform O.U.G. nr. 80/2013.

Referitor la admiterea excepției lipsei de obiect, pârâtul a susținut că, în data de 08.10.2020 Direcția relații cu presa, afaceri europene din cadrul acestuia a transmis un răspuns privind acest aspect către reclamantă, chiar anterior introducerii cererii de chemare în judecată și s-a răspuns reclamantului prin adresa respectivă, așadar, cererea de chemare în judecată a rămânând fără obiect.

În ceea ce privește excepția lipsei de interes, pârâtul a susținut că invocarea aspectelor privind ocrotirea sănătății constituie expresia unui interes public afirmat de reclamantă, fără însă ca acesta să decurgă logic din încălcarea vreunui drept subiectiv al său ori a unui interes legitim privat propriu. Mai mult, orice apărare formulată de reclamantă privind drepturile terțelor persoane nu este în legătură cu drepturile sale subiective sau interesle legitime private ale O.C.H.R., așa că nu poate susține în mod legal temeinicia acțiunii.

De asemenea, potrivit art. 33 din Codul de procedură civilă, interesul trebuie să îndeplinească următoarele cerințe: să fie determinat, să fie legitim, să fie personal și să fie născut și actual iar în cauza dedusă judecării, acesta nu este legitim deoarece, din moment ce reclamanta a solicitat obligarea acestuia la comunicarea informațiilor solicitate iar prin adresa 313/05.10.2020 a solicitat și daune morale în quantum de 1.000 lei, motivând refuzul pârâtului de a răspunde la solicitarea formulată, pârâtul a susținut că interesul nu este legitim deoarece reclamantul a primit răspuns la solicitarea transmisă. Mai mult, pentru aceleași motive, a invocat și prevederile art. 8 din Legea nr. 554/2004.

Referitor la fondul cauzei, pârâtul a arătat că prin Hotărârea nr. 2 din 24.02.2020 privind aprobarea măsurilor necesare creșterii capacității de intervenție în prevenirea și combaterea infecțiilor cu noul Coronavirus, a fost înființat Grupul de Comunicare Strategică care are rolul de a colecta de la CNCCI și INSP toate informații privind evoluția pandemiei la nivelul țării, iar acestea se comunică sub forma unui buletin de informare, care este transmis zilnic la ora 13:00.

Mai mult, pe site-ul Ministerului Sănătății la rubrica comunicate de presă, sunt transmise zilnic informările comunicate de Grupul de Comunicare Strategică cu privire la evoluția pandemiei pe teritoriul țării.

Pârâtul a menționat că în data de 08.10.2020 a transmis un răspuns privind acest aspect către O.C.H.R., prin care i s-a arătat reclamantei că informațiile solicitate trebuie să se adreseze Grupului de Comunicare Strategică, acesta fiind deținătorul acestor informații. Așadar, informațiile solicitate fac referire la atribuțiile Grupului de Comunicare Strategică în coordonarea Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență și nu privește activitățile sau rezultă din activitățile Ministrului Sănătății și drepturile invocate de reclamantă.

În ceea ce privește acordarea daunelor morale, pârâtul a constatat că prejudiciul moral trebuie să izvorască din vătămarea unui drept recunoscut de lege sau a unui interes legitim, prin emiterea de către Ministerul Sănătății a unui act administrativ unilateral. De asemenea, acesta a invocat și Decizia nr. 2356/20.04.2011 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin care a arătat că daunele morale sunt apreciate ca reprezentând atingerea adusă existenței fizice a persoanei, integrității corporale și sănătății, cinstei, demnității și onoarei, prestigiului profesional, iar pentru acordarea de despăgubiri nu este suficientă stabilirea culpei autorității, ci trebuie dovedite daunele morale suferite. Sub acest aspect, partea care solicită acordarea daunelor morale este obligată să dovedească producerea prejudiciului și legătura de cauzalitate dintre prejudiciu și fapta autorității.

În această speță, pârâtul a arătat că cerințele privind acordarea prejudiciilor nu sunt dovedite, acesta nefiind cert și dovedit de către reclamant. Pentru existența răspunderii civile delictuale este absolut necesar ca între fapta ilicită și prejudiciu să existe un raport de cauzalitate, respectiv, prejudiciul cauzat unei anumite persoane să fie consecința faptei ilicite săvârșite de o altă persoană. De asemenea, stabilirea cuantumului despăgubirilor presupune o apreciere subiectivă din partea judecătorului care, însă, trebuie să aibă în vedere anumite criterii obiective.

În altă ordine de idei, pârâtul a invocat dispozițiile Deciziei nr. 5036/16.11.2010 a Înaltei Curți de Casație și Justiție potrivit cărora cererea de despăgubire pentru vătămarea produsă prin emiterea unui act administrativ nelegal, formulată în temeiul art. 19 din Legea 554/2004, este condiționată de îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: existența unui act administrativ nelegal anulat de instanță, producerea unui prejudiciu și dovedirea legăturii de cauzalitate între actul administrativ nelegal și prejudiciul suferit de reclamantă.

Dauna morală constă în atingerea adusă valorilor care definesc personalitatea umană, valori care se referă la existența fizică a omului, sănătatea și integritatea corporală, la cinste, demnitate, onoare, prestigiu profesional și alte valori similare, or reclamanta este o persoană juridică. Pârâtul a menționat că în lipsa dovedirii legăturii de cauzalitate dintre o acțiune a acesteia, răspunsul fiind justificat prin prisma prevederilor legale detaliate în întâmpinare și producerea pretinsului prejudiciu, acesta nu poate fi obligat la plata daunelor morale.

Pârâtul a solicitat judecarea cauzei și în lipsă, potrivit art. 223 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

În drept a invocat dispozițiile art. 205 și următoarele din Codul de procedură civilă, Legea nr. 95/2006, H.G. nr. 144/2010, Legea nr. 554/2004.

În dovedire a anexat înscrisuri.

Analizand actele si lucrarile cauzei, instanta retine urmatoarele :

In fapt, la data de 05.10.2020, reclamanta a formulat cerere de informatii publice prin adresa nr. 313/05.10.2020, solicitând sa i se comunice „ 1.Care este numărul de pacienți care au contactat virusul SARS COV-2 in spitalele din Romania începând cu data de 27 februarie 2020 si pana in prezent si care este numărul de pacienți decedați care au contactat virusul SARS COV-2 in spitale in aceeași perioada? ”.

În data de 08.10.2020 Direcția relații cu presa, afaceri europene din cadrul acestuia a răspuns reclamantei ca datele solicitate sunt disponibile in buletinele informative, care sunt updatate zilnic pe site urile oficiale, in fiecare zi la ora 13:00, fiind postate si actualizate datele privind evolutia COVID-19 pe teritoriul Romaniei.

Pentru mai multe informații referitoare la numărul de pacienți din data de 27 februarie 2020 până în prezent, paratul indică reclamantei să se adreseze Grupului de Comunicare Strategică deoarece el comunică și centralizează zilnic aceste date.

În baza art. 248 c.p.c., instanța va analiza cu prioritate excepțiile invocate în cauză.

În ce privește **excepția de netimbrare**, potrivit art. 22 din Legea 544/2004 „Articolul 22 (1) În cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7.

(2) Instanța poate obliga autoritatea sau instituția publică să furnizeze informațiile de interes public solicitate și să plătească daune morale și/sau patrimoniale.

(3) Hotărârea tribunalului este supusă recursului.

(4) Decizia Curții de apel este definitivă și irevocabilă.

(5) Atât plângerea, cât și recursul se judecă în instanța, în procedura de urgență, și sunt scutite de taxa de timbru. ----- ”

Din textele de mai sus, se constată că plângerea formulată în baza Legii 544/2001 este scutită de plata taxei de timbru în ce privește toate capetele de cerere formulate.

Ca urmare, excepția de netimbrare se va respinge ca neîntemeiată.

În ce privește **excepția ramanerii fără obiect a cauzei**, invocată, instanța reține că, potrivit art. 32 lit. c) C. pr. civ. oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane trebuie să facă o cerere înaintea instanței competente.

În speta dedusă judecării, obiectul cererii formulate de reclamantă era comunicarea unor informații de către instituția parată către reclamantă.

Nu avea relevanță sub acest aspect dacă, în mod informal, reclamantă a cunoscut o parte din informațiile solicitate, Legea 544/2001 neconditionând rezolvarea cererilor de informații publice de nedetinererea acestor informații de către petenta dintr-o altă sursă, formală sau informală.

Cererea ar fi rămas fără obiect dacă parata îi comunica efectiv reclamantei informațiile solicitate, în această situație pretenția concretă a reclamantei fiind soluționată efectiv.

Intrucât nu acesta este cazul în speta, parata refuzând să îi comunice reclamantei informația concretă solicitată, astfel încât instanța va respinge excepția ramanerii fără obiect invocată.

În ce privește excepția lipsei de interes și fondul cauzei, instanța reține că, potrivit art. 1 și 2 al.1 lit. a și b din Legea 544/2001:

„Art. 1. - Accesul liber și neîngrădit al persoanei la orice informații de interes public, definite astfel prin prezenta lege, constituie unul dintre principiile fundamentale ale relațiilor dintre persoane și autoritățile publice, în conformitate cu Constituția României și cu documentele internaționale ratificate de Parlamentul României.

Art. 2. - În sensul prezentei legi:

a) prin autoritate sau instituție publică se înțelege orice autoritate ori instituție publică ce utilizează sau administrează resurse financiare publice, orice regie autonomă, societate reglementată de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aflată sub autoritatea sau, după caz, în coordonarea ori în subordinea unei autorități publice centrale sau locale și la care statul român sau, după caz, o unitate administrativ-teritorială este acționar unic ori majoritar, precum și orice operator sau operator regional, astfel cum aceștia sunt definiți în Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare. De asemenea, se supun prevederilor prezentei legi partidele politice, federațiile sportive și organizațiile neguvernamentale de utilitate publică, care beneficiază de finanțare din bani publici;

b) prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației; ”

De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 6 -7 din Legea 544/2001:

„ Art. 6. - (1) Orice persoană are dreptul să solicite și să obțină de la autoritățile și instituțiile publice, în condițiile prezentei legi, informațiile de interes public.

(2) Autoritățile și instituțiile publice sunt obligate să asigure persoanelor, la cererea acestora, informațiile de interes public solicitate în scris sau verbal.

(3) Solicitarea în scris a informațiilor de interes public cuprinde următoarele elemente:

a) autoritatea sau instituția publică la care se adresează cererea;

b) informația solicitată, astfel încât să permită autorității sau instituției publice identificarea informației de interes public;

c) numele, prenumele și semnătura solicitantului, precum și adresa la care se solicită primirea răspunsului.

Art. 7. - (1) Autoritățile și instituțiile publice au obligația să răspundă în scris la solicitarea informațiilor de interes public în termen de 10 zile sau, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcție de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare și de urgența solicitării. În cazul în care durata necesară pentru identificarea și difuzarea informației solicitate depășește 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în maximum 30 de zile, cu condiția înștiințării acestuia în scris despre acest fapt în termen de 10 zile.

(2) Refuzul comunicării informațiilor solicitate se motivează și se comunică în termen de 5 zile de la primirea petițiilor.

(3) Solicitarea și obținerea informațiilor de interes public se pot realiza, dacă sunt întrunite condițiile tehnice necesare, și în format electronic. (...)

Ca urmare, sub aspectul interesului se retine ca, în domeniul specific al Legii 544/2001 nu funcționează același regim al justificării interesului din cadrul Legii 554/2004, ci acesta aparține, prin derogare de la dreptul comun, oricărei persoane.

Orice persoană poate formula cerere de furnizare informații publice și nu trebuie să justifice motivul pentru care a formulat-o sau interesul sau concret, deoarece așa stabilește, în mod expres, Legea 544/2001 la art. 1, 2 și 6.

Ca urmare, **exceptia lipsei de interes invocata** se va respinge ca neintemeiata.

În ce privește fondul cauzei, instanța retine că, în speta, reclamanta a solicitat să i se comunice este numărul de pacienți care au contactat virusul SARS COV-2 în spitalele din România începând cu data de 27 februarie 2020 și până în prezent și care este numărul de pacienți decedați care au contactat virusul SARS COV-2 în spitale în aceeași perioadă.

Aceste informații nu fac parte din cele comunicate zilnic de Grupului de Comunicare Strategică în coordonarea Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență, deoarece nu se referă la toți oamenii care au contactat SARS COV 2 în general în perioada respectivă, ci se referă la numărul de pacienți care au contactat acest virus în spitalele din România.

Modul de contaminare la care se referă solicitarea de informații de interes public este foarte specific, și are în vedere persoanele care, internate fiind și având calitatea preexistentă de pacienți, au contactat, în timpul spitalizării, virusul respectiv, și la numărul de pacienți care, în această situație fiind, au decedat.

Spitalele sunt unități ce se află fie în coordonarea Ministerului Sănătății, fie sub autoritatea Ministerului Sănătății, astfel încât colectarea acestui tip de date de la aceste unități sanitare face obiectul de activitate al paratului, care este instituție publică.

Paratul nu a comunicat reclamantei informațiile solicitate.

Fata de această stare de fapt, și de textele legale indicate, și constatând că informațiile solicitate sunt informații de interes public ce au legătură cu activitatea paratului, instanța va admite în parte acțiunea formulată și va obliga paratul să îi comunice reclamantei răspunsul la adresa acesteia cu nr. 313/05.10.2020.

În ceea ce privește cererea reclamantei de acordare daune morale, potrivit art. 252 C.civ., orice persoană fizică are dreptul la ocrotirea valorilor intrinseci ființei umane, cum sunt demnitatea, intimitatea vieții private.

De asemenea, conform disp. art. 253 alin. (2) C.civ., cel care a suferit o încălcare a unor asemenea drepturi poate cere instanței să îl oblige pe autorul faptei să îndeplinească

orice măsuri spre a se ajunge la restabilirea dreptului atins, inclusiv dreptul la despăgubire, în condițiile dispozițiilor menționate instituie un caz special al răspunderii civile delictuale.

Art. 22 al.2 din legea 544/2001 prevede, de asemenea, posibilitatea acordării de daune.

Pentru angajarea răspunderii civile delictuale, în temeiul dispozițiilor art. 1357 Cod civil, este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: existența unui prejudiciu, existența unei fapte ilicite, existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și existența vinovăției celui ce a cauzat prejudiciul, constând în intenția, neglijența sau imprudența cu care a acționat.

Tribunalul notează că în speta nu s-a constatat, din probele administrate, existența vreunul eventual prejudiciu de natura morala care sa fi fost incercat de reclamanta si sa poata fi cuantificat potrivit pretentiilor acesteia.

În absența existenței prejudiciului, cererea de acordare daune morale se respinge ca neintemeiată, nefiind întrunite condițiile legale în acest sens.

În ce privește cererea de acordare a cheltuielilor de judecată, față de prevederile art. 453 C.p.c., se va respinge, la dosarul cauzei nefiind depusă, până la închiderea dezbaterilor, dovada efectuării de către reclamantă a vreunor cheltuieli cu susținerea prezentului litigiu.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge excepțiile.

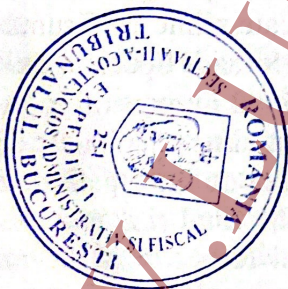
Admite în parte acțiunea privind pe reclamant O.C.H.R., cu domiciliul ales la Cabinet de Avocat Iliescu Alexandru Elvir din București, str. Dr. Lister, nr. 38, sector 5 și pe pârât MINISTERUL SĂNĂTĂȚII, cu sediul în București, str. Cristian Popișteanu, nr. 1-3, sector 1.

Obliga paratul să îi comunice reclamantei răspunsul la adresa reclamantei cu nr. 313/05.10.2020.

Respinge cererile de acordare daune morale și cheltuieli de judecată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare, recursul urmând a se depune la Tribunalul București.

Pronunțată potrivit art. 396 al. 2 C.p.c. azi, 26.05.2021.

Președinte,
Adina Elvira Ghiță

Grefier,
Oana-Daniela Grosu